

Saarna Timoteuksen Jumalanpalvelusyhteisön messussa Mikkelinpäivä, 2VK Enkelien sunnuntai, *Jumalan sanansaattajat*

Katso, minä lähetän enkelin sinun edellesi varjelemaan sinua tiellä ja johdattamaan sinua siihen paikkaan, jonka minä olen valmistanut. Ole varuillasi hänen edessään ja kuule häntä äläkä pahoita hänen mieltänsä. Hän ei jätä teidän rikoksianne rankaisematta, sillä minun nimeni on hänessä. Mutta jos sinä kuulet häntä ja teet kaikki, mitä minä käsken, niin minä olen sinun vihollistesi vihollinen ja vastustajaisi vastustaja. Sillä minun enkelini käy sinun edelläsi ja johdattaa sinut amorilaisten, heetiläisten, perissiläisten, kanaani- laisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, ja minä hävitän heidät. (2. Moos 23:20–23)

Ja minä näin, ja minä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja olen- tojen ja vanhinten ympäriltä, ja heidän lukunsa oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, ja he sanoivat suurella äänellä: "Ka- ritsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja vi- isauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen". (Ilm 5:11–12)

Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: "Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?" Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä ja sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakun- taan. Sentähden, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. Ja joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut. Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen. Voi maailmaa viettelysten tähden! Viettelysten täytyy kyllä tulla; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta viettelys tulee! Mutta jos sinun kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä luota- si; parempi on sinulle, että käsipuolena tai jalkapuolena pääset elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat kädet tai molemmat jalat tallella, heitetään iankaikkiseen tuleen. Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; parempi on sinun silmäpuolena mennä elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat silmät tallella, hei- tetään helvetin tuleen. Katsokaa, ettette halveksu yhtäkään näistä pienistä; sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaissa. (Matteus 18:1–10)

Elämämme kallein asia

"Kun nyt perusasiat ovat selvillä ja taivaaseen pääsy var- mistettu, haluaisimme päästä eteenpäin ja saada tietää hieman lisää. Taivaassa on kuulemma palkka odottamassa ja valtaistuimiakin täytettävänä. Kukahan meistä saa par- haat paikat taivaassa? Ketä mahtaa odottaa suurin kunnia? Kenen taivaallisessa kirstussa lienee eniten kahisevaa ja kilisevää suurena tilinteon päivänä?"

Jeesuksen omat opetuslapset pääsevät kerta toisensa jälkeen yllättämään meidät inhimillisyydellään. Miten niin opillisesti taitamaton ja inhimillisten käytöstopojenkin suhteen puutteellinen joukko saattoi tulla valituksi Jeesuk- sen oppilaiksi ja Kristuksen kirkon pylväiksi, joiden todistuk- sen varassa Uuden Testamentin usko seisoo tai kaatuu? Vastaus lienee meille kaikille selvä: Langenneessa ihmis- kunnassa ei ole parempaa materiaalia tarjolla. On vain puutteellisia, monin tavoin vajaita ja vaivattuja, synnin kie- tomia ihmispoloja. Tähän samaan joukkoon mekin poloiset kuulumme.

Meistäkin jokainen kantaa sielussaan apostolien kanssa ai- van samoja kysymyksiä palkasta ja ansiosta. Tekojen oppi on tietokoneviruksen tavoin saastuttanut koko käyttöjärjes- telmän lankeemuksessa. Meitä virus vaivaa sillä erotuksel- la, että kun Jeesuksen ajan ihmiset pyrkivät ansioitumaan Jumalan edessä ja uskoivat kykenevänsäkin siihen, me emme edes yritä käytännön elämässä ja valinnoissa seura- ta Jeesusta, ettemme vain mahdollisesti onnistuessamme lukisi sitä omaksi ansioksemme. Ajatus kulkee niin, että on turvallisempaa olla kilvoittelematta kuin kilvoitella uskossa ja langeta itsetyytyväisyyteen. Mutta ei kumpikaan näistä

ole oikein. Legalismi (lakiin turvaaminen) ja antinomismi (lain kieltäminen) ovat saman kolikon kaksi kääntöpuolta, ja molempien lähtökohtana on ajatus, että meidän hyvät tekomme liittyvät (vain) pelastukseen.

Mitä Jeesus vastaa kysymykseen opetuslasten keskinäisestä suuruudesta? Hän kutsuu luokseen jonkun mukana kulkevista lapsista, ja palauttaa kysyjien mieliin, mikä olikaan elämämme kallein asia ja tärkein kysymys. Se ei kuulu: Kuka meistä on suurin seurakunnassa tai taivasten valtakunnassa, vaan **Kuka pääsee** taivaaseen ja **miten** taivaaseen päästään? Tämä kysymys on tärkeä siksi, että taivas ei ole vain yksi mukava vaihtoehto monien joukossa, joista valita. Yhä useammat ihmiset ajattelevat täysin materialistisesti, että ikuisuutta ei ole olemassa. Että ihmisen olemassasolo lakkaa, ihmisen kuollessa. Siksi pyritään varmistamaan mahdollisimman hyvä ja miellyttävä elämä niiksi vuosikymmeniksi, kun täällä kerran ollaan ja asioihin kyetään vaikuttamaan. Taivas ja helvetti kuudessakymmenessä vuodessa...

Raamattu ei kuitenkaan anna meille lupaa tai mahdollisuutta keskittyä vain tämän hetken hyvinvoinnin maksimointiin. Ihminen on iankaikkisuusolento, ja kuoleman jälkeen tarjolla on vain kaksi vaihtoehtoa, taivas, iankaikkinen ilo Jumalan yhteydessä tai helvetti, iankaikkinen kadotus ja ero Jumalasta ja kaikesta hänen hyvydestään ja hyvistä lahjoistaan. Kaikki ne, jotka eivät pääse taivaaseen, joutuvat helvettiin, valitettavasti. Me kristitytkin olemme kaiken aineellisen hyvinvoinnin keskellä päässeet aivan liiaksi unohtamaan elämämme kalleimman asian ja keskittyneet pelkästään ajallisen elämämme onnen, mielihyvän ja turvan maksimoimiseen. Vai milloin sinä viimeksi aloitit tai päätit päiväsi

suuri tilinteon päivä mielessäsi ja rukoilit, että kaikki mitä olet ja teet, kestäisi Jumalan tuomioistuimen edessä?

Lasten kaltaisuus

Miten sitten taivaaseen päästään? *“Totisesti minä sanon teille: ellette käännä ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan. Sen tähden, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa.”* Matteus käyttää tässä sellaista kääntymistä tarkoittavaa sanaa, joka merkitsee totaalista ympärikäntymistä, täyskäännöstä. Pieni suunnan tarkistus ei siis riitä niille, jotka ovat jo jakamassa paikkoja taivaan valtaistuinsalissa. Tarvitaan täyskäännös, tuleminen lasten kaltaiseksi, että edes voidaan **päästä** taivaaseen, juhlasaleista puhumatakaan. Jos ja kun tässä on nyt meitäkin sitova vastaus elämämme tärkeimpään kysymykseen, meidän on seuraavaksi selvitettävä, mitä tämä lasten kaltaisuus on ja mitä se ei ole.

Perinteisesti on ajateltu ja selitetty, että lasten kaltaisuus on ennen kaikkea nöyryyttä ja viattomuutta. Siihenhän ohjaa meitä Jeesuksen sanakin: *joka **nöyrtyy** tämän lapsen kaltaiseksi...* Tällöin lapsen kaltaisuus on tiettyjä ominaisuuksia ja hyveitä, joita taivasten valtakuntaan mielivän aikuisen olisi itselleen hankittava: Nöyryyttä, hiljaisuutta, viattomuutta, puhtautta, yksinkertaisuutta, herkkäuskoisuutta, välittömyyttä, huolettomuutta ja luottavaisuutta. Tällöin Jeesuksen sana on ennen kaikkea lakia, vaatimus muutoksesta meille. Sinun pitää muuttua. Muuten joudut helvettiin.

Tässä sinänsä mahdollisessa tulokinnassa on kaksi ongelmaa. Ensinnäkin, meistä aika monilla on omakohtaista kokemusta lapsista. Kun ajattelemme tuntemiamme lapsia ja

heidän ominaisuuksiaan, kuinka monelle tulevat ensimmäisenä mieleen sellaiset määreet kuin nöyryys, hiljaisuus, viattomuus ja puhtaus? Jos Jeesus tarkoitti lasten kaltaisuu-della tällaisia ominaisuuksia, uskallan väittää, ettei hän tuntenut kovinkaan montaa lasta kovin syvällisesti. Tai sitten ihmissuku ja erityisesti lapset ovat aikojen saatossa muuttuneet täysin erilaisiksi luonteeltaan. Jos meidän aikanamme keskivertosuomalaislapsen ominaisuudet asetettaisiin esikuvaksi, tavoittelemisen arvoista taitaisi olla vallattomuus, lievä ylipaino, keskittymisongelmat, tottelemattomuus vanhempia kohtaan ja ylikehittyneet ATK-aidot...

Toinen ongelma tässä tulkinnassa on se, että jos jostakin olisikin löytynyt nöyrä, vaatimaton ja puhdas lapsi Jeesuksen esimerkkitapaukseksi, lain tie jättäisi meistä jokaisen taivasten valtakunnan ulkopuolelle. Jos meidän aikuisten ja lasten täytyy löytää itsestämme aito ja turmeltumaton nöyryys, rakkaus ja puhtaus, tai yksinkertaisuus ja epäilyksettömyys, kukaan ei pääse taivaaseen. Se taas tarkoittaa, että kaikki joutuvat helvettiin.

Jos lapsen kaltaisuus ei ole kokoelma kuvitteellisia tai todellisia lapsen ominaisuuksia, mistä sitten on kysymys? On kysymys **asemasta**. Aikuisten on käännäyttävä ennen kaikkea ylpeydestään ja suostuttava ilman ansioita lapsen asemaan Jumalan edessä. Niin kuin usein ennenkin on ollut puhetta, vanhemmat pitävät huolta lapsistaan ihan vain siitä yksinkertaisesta syystä, että nämä ovat heidän lapsiaan. Hurskaimmankin ja pyhittyneimmänkin kristityn on siksi samalla tavalla suostuttava siihen, että kaikki Jumalan hyvyys on hänen omaansa, ei siksi, mitä hän on itse saavuttanut, vaan siksi, että hän on Jumalan lapsi uskon kautta Kristukseen. *Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lap-*

sia Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet. Uskon kautta lapsikseen tulleille Isä Jumala sanoo samat sanat, jotka se toinen, kotiin jäänyt tuhlaajapoika, se, joka asui isänsä kodissa mutta ei koskaan iloinnut kodin aarteista, sai kuulla: *'Poikani/tyttäreni, sinä olet aina minun tykönäni, ja kaikki, mikä on minun omaani, on sinun.* (Luuk 15) - Ei siksi, että sinä ansaitsisit sen, vaan siksi, että kaikki se **kuuluu** sinulle lapsen oikeutena.

Meidän langennut lihamme saa meissä jatkuvasti aikaan langennutta hengellisyyttä, ja siksi on viikosta toiseen tärkeä kuulla tämä perusasia: sinä et kelpaa Jumalalle etkä pääse taivaaseen omien tekemistesi perusteella - omiin tekemisiin, ominaisuuksiin ja ansioihin luottaminen on raskas ja kadotukseen johtava synti, josta on tehtävä parannus. Parannus on sitä, että me tunnustamme syntimme ja uskomme evankeliumin - ilosanoman siitä, että Jumala on käsittämättömässä laupeudessaan antanut anteeksi kaikki syntimme Jeesuksen ristillä, kasteessa ottanut meidät omiksi lapsikseen, lahjoittanut lapsen oikeuden ja Pyhän Hengen niin että voimme uskossa huutaa: Abba, Isä!

Tätä tarkoittaa lapsen kaltaisuus. Ystävä, nöyryytä siksi ylpeä sydämesi Jumalan edessä ottamaan hänen lahjansa vastaan yksin Jeesuksen tähden. Tätä tarkoittaa myös se, kun Jeesus sanoo, että elämän tie on kapea ja portti ahdas. Siitä portista ei mahdu mikään meidän omamme, ei oma pahuutemme eikä oma pyhytemmekään. Vain ja ainoastaan Kristuksessa armahdettu Jumalan lapsi, jonka kaikki rikkaus ja ainut toivo on Jeesuksessa.

Kolme asiaa lapsista

Jeesus ei kutsunut lasta opetuslapsijoukon keskelle pelkäk-si havaintovälineeksi ja esimerkiksi. Hänellä on sanottavaa meille myös lapsista itsestään.

1. Lapset täytyy ottaa vastaan Jeesuksen nimessä

Lapsen ottaminen vastaan Jeesuksen nimessä tarkoittaa sitä, että lapset ovat Jeesuksen omaksi otettuina tärkeitä ja täysivaltaisia seurakunnan jäseniä. Jeesuksen oman mukana tulee myös Jeesus itse. Tämän monet kirkossa käyvi-en lasten isovanhemmat, päiväkotikaverit ja taksikuskit ovat saaneet huomata. Lapsille kuuluvat samat lupaukset kuin aikuisillekin, ja siitä syystä myös lapset on jo Raamatun aikoina kastettu ja tuotu ehtoollispöytään kristityiksi kääntyn-eiden perhekuntien mukana. Aikuisten ei pidä väheksyä lapsia, koska hekin voivat uskoa Jeesukseen ja ovat siksi yhtä lailla iankaikkisen elämän perillisiä.

Kun me lähetämme lapsemme täältä kirkkosalista pyhäkou-luun, me emme tee sitäkään siksi, että me aikuiset saisim-me hetken huokaista helpotuksesta jonkun toisen hoitaessa lapsiamme, vaan siksi, että lapsillamme olisi mahdollisuus oman ymmärryksensä puitteissa ja omalla tasollaan kuulla ja oppia Pyhän Raamatun sanaa ja siinä ilmoitettua elämän tietä.

2. Lapsia täytyy varjella viettelyksiltä ja lankeemuksilta

Vaikka Jeesus asettaa lapsen esikuvaksi meille aikuisille, meidän aikuisten tehtävänä kuitenkin suojella ja varjella vielä ymmärryksen puolesta vajavaista lasta viettelyksiltä, joita maailmamme on tulvillaan. Kaikkein parasta lapsen varjelemista on se, että me niin kodissa kuin kirkossakin opetamme lapsillemme Raamattua ja katekismusta ja sen

lisäksi pysyttelemme vanhempina tietoisina siitä, missä ja kenen kanssa lapsemme liikkuvat, ja tarvittaessa asetam-me rajoja heidän parhaakseen. Kadotukseen vietteleminen voi nimittäin tapahtua paitsi aktiivisesti, myös passiivisesti välinpitämättömyyden, vaikenemisen ja puuttumattomuuden kautta.

3. Lapsia ei saa halveksua, sillä he ovat Jumalan erityisessä suojeluksessa

Jeesuksen mukaan “näitä vähäisiä” ei pidä halveksua, sillä he ovat häneen uskovina Jumalan erityisen huolenpidon kohteena. *“Heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaissa.”* Juutalaisen perimätiedon mukaan ainoastaan arkkienkeleillä oli oikeus käydä Juma-lan kasvojen eteen. Nyt Jeesus sanoo, että näillä vähäisillä, joka tarkoittaa paitsi Jeesukseen uskovia lapsia, myös kaik-kia Jeesuksen omia, on Jumalan valtaistuimen edessä omat enkelinsä, jotka kertovat heidän asioistaan, huolistaan ja tarpeistaan Isälle. Ketään Jeesuksen omaa ei siis pidä väheksyä eikä halveksua iän, koon, sukupuolen tai minkään muunkaan ominaisuuden perusteella, sillä Isällä on on jopa omat enkeliruhtinaansa palveluksessaan heitä varten, kaik-ki vain sen tähden, että he ovat hänen omiaan.

Rakas ystävä, näin kallis ja tärkeä sinäkin olet Jeesukselle. Kasteesi perusteella Jumalan kallis silmäterä. Kun sinä seuraavan kerran joudut viettelyksiin ja kiusauksiin, muista, että Jeesuksen kädet ja jalat naulattiin kiinni puuhun, jotta sinun ei tarvitsisi koskaan käydä kadotuksen tielle. Muista, että hänen silmänsä peitettiin Jumalan avulta, että sinä sai-sit peittämättömin silmin katsella Jumalan kirkkautta. Muis-ta, että Jeesus laskeutui alas helvetin syvyysksiin, että mikään lankeemus ei olisi hänelle mahdoton voittoa. Muista

kaikkea tätä, ja anna Jumalan voittaa sinussa viettelykset ja kiusaukset yksi kerrallaan. Sattuipa lankeemuksia sinun matkallesi miten monta tahansa, muista, että olennaista on aina uudestaan palata lapsen asemaan, ilman omia ansioita uskoa Kristukseen, joka tekee jumalattoman vanhurskaaksi. Olennaista ei ole se, miten monta kertaa lapsi kotimatkallaan kompastuu, vaan se, että hän lopulta pääsee perille Jumalan lasten iloon, rauhaan ja vapauteen.